

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator																		
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
ברכות-מי שמתו		מימרא																		
	והרי תפלה דדבר שהצבור עסוקין בו																			כא.
	היה עומד בתפלה ונוכר שהוא בעל קרי - לא יפסיק אלא יקצר	ותנן:																		כא.
	טעמא דאתחיל, הא לא אתחיל - לא יתחיל																			כא.
	שאני תפלה, דלית בה מלכות שמים.																			כא.
	והרי ברכת המזון לאחריו, דלית בה מלכות שמים																			כא.
	על המזון מברך לאחריו ואינו מברך לפניו	ותנן:																		כא.
	אלא: קריאת שמע וברכת המזון - דאורייתא, ותפלה - דרבנן.																			כא.
	מנין לברכת המזון לאחריה מן התורה - שנאמר: (דברים ח') ואכלת ושבעת וברכת. מנין לברכת התורה לפנייה מן התורה - שנאמר: (דברים ל"ב) כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו.	רב יהודה אמר רב:																		כא.
	למדנו ברכת התורה לאחריה מן ברכת המזון מקל וחומר, וברכת המזון לפנייה מן ברכת התורה מקל וחומר	רבי יוחנן:																		כא.
	ברכת התורה לאחריה מן ברכת המזון מקל וחומר: ומה מזון שאין טעון לפניו - טעון לאחריו, תורה שטעונה לפנייה - אינו דין שטעונה לאחריה																			כא.
	וברכת המזון לפנייה מן ברכת התורה מקל וחומר: ומה תורה שאין טעונה לאחריה - טעונה לפנייה, מזון שהוא טעון לאחריו - אינו דין שיהא טעון לפניו.																			כא.
	איכא למפרך: מה למזון - שכן נהנה, ומה לתורה - שכן חיי עולם																			כא.
	על המזון מברך לאחריו ואינו מברך לפניו	ועוד, תנן:																		כא.
	תיובתא.																			כא.
	ספק קרא קריאת שמע ספק לא קרא - אינו חוזר וקורא, ספק אמר אמת ויציא, ספק לא אמר - חוזר ואומר אמת ויציא. מאי טעמא - קריאת שמע דרבנן, אמת ויציא דאורייתא.	רב יהודה אמר שמואל:																		כא.
	(דברים ו') ובשכבך ובקומך	מתיר רב יוסף:																		כא.
	ההוא בדברי תורה כתיב.	אמר ליה אבוי:																		כא.
	בעל קרי מהרהר בלבו ואינו מברך לא לפנייה ולא לאחריה, ועל המזון - מברך לאחריו ואינו מברך לפניו.	תנן:																		כא.
	ואי סלקא דעתך אמת ויציא דאורייתא - לברוך לאחריה																			כא.
	מאי טעמא מברך																			כא.
	אי משום יציאת מצרים																			כא.
	הא אדכר ליה בקריאת שמע.																			כא.
	ונימא הא ולא לבעי הא																			כא.
	קריאת שמע עדיפא, דאית בה תרתי.																			כא.
	ספק קרא קריאת שמע ספק לא קרא - חוזר וקורא קריאת שמע, ספק התפלל ספק לא התפלל - אינו חוזר ומתפלל.	רבי אלעזר:																		כא.
	ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו.	רבי יוחנן:																		כא.
	היה עומד בתפלה ונוכר שהתפלל - פוסק, ואפילו באמצע ברכה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:																		כא.
	איני?																			כא.
	הני בני בי רב דטעו ומדכרי דחול בשבת, מהו שיגמרו?	והאמר רב נחמן: כי הוינן בי רבה בר אבוה, בען מיניה:																		כא.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מי שמתו	מימרא	ואמר לן: [רבה בר אבהו]											כא.
גומרין כל אותה ברכה,													כא.
הכי השתא התם - גברא בר חיובא הוא, ורבנן הוא דלא אטרחודו משום כבוד שבת, אבל הכא - הא צלי ליה.													כא.
התפלל ונכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין, אם יכול לחדש בה דבר - יחזור ויתפלל, ואם לא - יצריכא: דאי אשמעינן קמייחא, הני מילי - יחיד ויחיד, או צבור וצבור, אבל יחיד לגבי צבור כמאן דלא צלי דמי - קמשמע לן, ואי אשמעינן הכא - משום דלא אתחיל בה, אבל התם דאתחיל בה, אימא לא - צריכא.		ואמר רב יהודה אמר שמואל:											כא.
הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין, אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליח צבור למודים - יתפלל, ואם לאו - אל יתפלל		רב הונא:											כא.
אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליח צבור לקדושה - יתפלל, ואם לאו - אל יתפלל.		רבי יהושע בן לוי:											כא.
במאי קא מפלגי?													כא.
יחיד אומר קדושה		מר סבר: [רב הונא]											כא.
איך יחיד אומר קדושה.		ומר סבר: [רבי יהושע בן לוי]											כא.
מנין שאין יחיד אומר קדושה - שנאמר: (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה.		וכן אמר רב אדא בר אבהו:											כא.
מאי משמע?													כא.
אתיא תוך תוך. כתיב הכא: (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתב התם: (במדבר ט"ו) הבלדו מתוך העדה הזאת, מה להלן בעשרה, אף כאן עשרה.		דתני רבנאי אחוה דרבי חייא בר אבא:											כא.
ודכולי עלמא מיהת מפסק לא פסיק.													כא.
מהו להפסיק ליהא שמו הגדול מבורך?		איבעיא להו:											כא.
לכל אין מפסיקין, חוץ מן יהא שמו הגדול מבורך, שאפילו עוסק - במעשה מרכבה - פוסק.		כי אתא רב דימי אמר, רבי יהודה ורבי שמעון תלמידי דרבי יוחנן אמרי:											כא.
ולית הלכתא כותיה.													כא.
מברך לפניהם ולאחריהם.		רבי יהודה:											כא.
למימרא דקסבר רבי יהודה בעל קרי מותר בדברי תורה?													כא.
מנין לבעל קרי שאסור בדברי תורה - שנאמר: (דברים ד') והודעתם לבניך ולבני בניך, וסמך ליה: יום אשר עמדת וגו' - מה להלן בעלי קריין אסורין, אף כאן - בעלי קריין אסורין		והאמר רבי יהושע בן לוי:											כא.
וכי תימא: רבי יהודה לא דריש סמוכים													כא.
אפילו מאן דלא דריש סמוכים בכל התורה - במשנה תורה דריש.		והאמר רב יוסף:											כא.
דהא רבי יהודה לא דריש סמוכין בכל התורה כולה, ובמשנה תורה דריש.		[רבי יהודה]											כא.
ובכל התורה כולה מנא לן דלא דריש													כא.
נאמר (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה ונאמר כל שוכב עם בהמה מות יומת, סמכו ענין לו, לומר: מה שוכב עם בהמה בסקילה - אף מכשפה נמי בסקילה		דתניא, בן עזאי:											כא.
וכי מפני שסמכו ענין לו נוציא לזה לסקילה? אלא: אוב וידעוני בכלל כל המכשפים היו, ולמה יצאו - להקיש להן, ולומר לן: מה אוב וידעוני בסקילה - אף מכשפה בסקילה.		אמר ליה רבי יהודה:											כא.
ובמשנה תורה מנא לן דדריש													כא.
נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו, אנוסת בנו ומפותת בנו.		דתניא, רבי אליעזר:											כא.
אוסר באנוסת אביו ובמפותת אביו.		רבי יהודה:											כא.
מאי טעמא דרבי יהודה, דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו - כנף שראה אביו לא יגלה. וממאי דבאנוסת אביו כתיב? דסמך ליה: ונתן האישי השוכב עמה וגו'		ואמר רב גידל אמר רב:											כא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-מי שמתו	מימרא													כא:
אין, במשנה תורה דריש והני סמוכין מבעי ליה לאידך דרבי יהושע בן לוי	דאמר רבי יהושע בן לוי:											!	◇	כא:
כל המלמד לבנו תורה - מעלה עליו הכתוב כאלו קבלה מהר חורב, שנאמר (דברים ד') והודעתם לבניך ולבני בניך, וכתוב בתריה: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב.	תנן: [רבנן]											♣	◇	כא:
זב שראה קרי, ונדה שפלטה שכבת זרע, המשמשת וראתה דם צריכין טבילה	רבי יהודה:											♣	◇	כא:
פטר.												♣	◇	כא:
עד כאן לא פטר רבי יהודה אלא בזב שראה קרי - דמעיקרא לאו בר טבילה הוא, אבל בעל קרי גרידא מחייב												♣	◇	כא:
וכי תימא, הוא הדין דאפילו בעל קרי גרידא נמי פטר רבי יהודה והאי דקא מפלגי בזב שראה קרי - להודיעך כחן דרבנן												!		כא:
המשמשת וראתה דם צריכה טבילה	אימא סיפא:											♣	◇	כא:
למאן קתני לה?												^	♣	כא:
אילימא לרבנן												!	♣	כא:
פשיטא השתא ומה זב שראה קרי דמעיקרא לאו בר טבילה הוא - מחייבי רבנן, המשמשת וראתה דם, דמעיקרא בת טבילה היא - לא כל שכן												♣	♣	כא:
אלא לאו רבי יהודה היא, ודוקא קתני לה משמשת וראתה נדה אינה צריכה טבילה, אבל בעל קרי גרידא - מחייב												♣	◇	כא: